

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Sagen fremstilles, som om vi kaster os ud på det dybe vand og forsøger noget, som aldrig har været prøvet før i verden. Sådan er det ikke. Det er rent faktisk sådan, at en privat virksomhed har udført lønarbejde for Seruminstittet, hvor de har håndteret dansk blod, og det var efter nogle krav om, at det skulle behandles for sig selv.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt man håndterer små eller store mængder blod, er det jo et sikkerhedsspørgsmål, hvor Sundhedsstyrelsen helt givet vil være den, der kommer til at sætte rammerne herfor. Store portioner blod kan give en god økonomi. Til gengæld er det ret dyrt, når man skal kassere en stor portion. Derfor er det ikke entydigt, men der er nogle sikkerhedsvurderinger, som jeg ganske trygt overlader til Sundhedsstyrelsen og amterne i fællesskab at tage hånd om.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er korrekt, at der er et privat firma, der tidligere har udført arbejdet for Seruminstittet, og man kunne selvfølgelig godt forestille sig, at det kunne ske igen uden problemer.

Men stadig væk: Det, man lægger op til her, er et udbud, hvor der ikke er nogen sikkerhed for, at Seruminstittet kommer ind på banen. Der er ikke noget i det her lovforslag, der sikrer, at Seruminstittet fortsat kommer til at stå for den danske blodproduktion. Og da vi har en velfungerende produktion, er vores holdning fra Enhedslistens side, at vi skal fortsætte med at have en offentlig produktion, hvor man betragter blodet som en gave, som der ikke er nogle private firmaer, der skal tjene penge på, men som noget, der skal bruges til gavn for patienter i Danmark og i andre lande.

Det er det, vi har lagt vægt på, og derfor mener vi også, at man skal bruge de penge, der er nødvendige, for at udvide produktionsapparatet på Seruminstittet, for der har man de dygtige folk og erfaringen til at fortsætte med blodproduktionen. Så der er ingen grund til at sende det ud, og private firmaer skal tjene penge på det.

Tove Videbæk (KRF):

Lovforslag nr. L 201 er et forslag til lov vedrørende fremskaffelse af blod til lægemiddelformål og om blodbanker.

Det skal ifølge forslaget fortsat være sådan, at tapning af blod kun må ske fra frivillige og ubetalte donorer, og at blodbanker kun må iværksætte tapning af blod eller dele deraf med henblik på anvendelse i patientbehandling i Danmark.

Lovforslaget ændrer ikke på rammerne for og organiseringen af den velfungerende danske donorordning, som er funderet på princippet om frivillige og ubetalte donorer. Der vises fortsat stor respekt for donor og donorens gave. Denne respekt vises bl.a. ved at sikre så optimal udnyttelse af donorgaven som muligt. Via lovforslaget vil udnyttelsesgraden af blodet måske endda kunne blive endnu større, end den er dags dato.

Blodet bliver som allerede nævnt adskillige gange i debatten her delt i flere forskellige elementer, og et af disse elementer gør vi ikke brug af i Danmark. Lovforslaget åbner så for, at man kan eksportere og sælge dette element af blodet, som vi alligevel ikke anvender i Danmark.

Bloddonorerne i Danmark har sendt høringsvar, og de siger, at forslaget langt hen ad vejen imødekommer de 250.000 bloddonoreres interesser, som jo er at få skabt en ensartet tappefrekvens over hele landet, ensartede arbejdsbetingelser for donorkorpserne, bindende aftaler mellem amt, kommuner og bloddonoreres amtskomiteer og en så hensigtsmæssig og tidssvarende organisering på blodområdet som muligt.

Det danske bloddonationssystem har fungeret og har været organiseret forbilligt, og med dette lovforslag vil man, som vi ser på det, yderligere udvikle området.

Kl. 15.35

Under de mange møder, som har været afholdt vedrørende dette lovforslag, både under den tidligere og den nuværende regering, har der yderligere været behandlet spørgsmål vedrørende mulighederne for, at Statens Serum Institut kan deltage på lige fod med andre aktører på området. Og hvis jeg har forstået det ret, så har ministeren faktisk lovet via eventuelle nødvendige ændringer at ville sikre, at Seruminstittet kan deltage på lige fod.

Kristeligt Folkeparti er positiv over for forslaget, men vil eventuelt stille spørgsmål under behandlingen.

B 105 fra Enhedslisten kan vi ikke støtte, da vedtagelse af dette beslutningsforslag jo ikke vil stemme overens med L 201. Men der er virkelig mange positive og sympatiske holdninger og hensigter vedrørende de fattige i ulandene i Enhedslistens forslag, og dem er vi helt enige med.